

De Postryder verschijnt
voldingsdags, 8donderdags
en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren by M. GOLLE, boekdrucker uitgever van dit blad, grote markt, 29, en by alle postdirecteuren.

Alle toezending van brieven, annoneen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

TONGEREN, DEN 31 DECEMBER.

Gedachte burgers van de stad,
Het jaer is om, Proficiat!

De oude Tongenaer wenscht aan al zyne lezers veel geluk gedurnde het jaer dat mor gen vroeg uit het ei zal komen. Geluk met vrouw en kinderen, geluk met uwe onderneming, veel plezier en geene chagrin- meren; veel voorspoed in uwen handel en geene bankroeten; vrede, gezondheid en bly moedigheid. Lang leven de lezers van den *Postryder*!

Ik word al ond
En't is zoo koud
Dat my de kneukels kraken,
Maer toch ik hoop en ik verlang
Dat ik nog jaer en jaren lang
Aen alle brave mensen
Een zalig jaer mag wenschen.

Ik weet niet wat dat is, maer ik ben zoo bly als een gek sedert dat ik vernomen heb dat de *Postryder* met zyn twaalfde jaer gaet grooter worden. Ik hoop wel dat hy daermee nog niet volwassen is en ik zal myn best doen om hem toekomend jaer nog enen vleugel by te zetten.

De *Postryder* is myn troetelkind. Wat ik vooral in hem bemin, dat is dat hy zich nooit chagrineert. Er zyn in Tongeren sommige salied gazetjes die den duivel op het lyf hebben en die zouden meenen een week verloren te hebben zoo zy eenen enkelken zaterdag te voorschyn kwamen zonder den eenen of den anderen burger te bemodderen, zonter kerk of priester te lasteren, zonder de godsdienstige gevoelens onzer burgers te beledigen. Is er hier of daer een pater of een pastoor die den kleinsten misslag begaet dan kunt gy zeker zyn dat zy daerop vallen gelyk de duivel op het wif van Jan Klaeske; maer gebouren er in het liberale kamp de grootste schandalen, daer wordt niet van gesproken! Die liberalen zyn allemaal kleine heiljies die baan morgen door den Grooten Orient der vry- metselary zullen gecanoniseerd worden.

Ik ben maer eenen stijven lomperik van den onden tyd, dat weel ik wel; daerom is het niet te verwonderen dat ik niets verstaan van het politiek der slumme liberaal gazetten. Ik zou wel willen dat er eens een fyne liberaal bol regt voor my kwam staen, dat hy my met de twee schouders nam en dat hy toy eens hard op, den liberaal *Crédo* schreeuwde om dit ding eens goed in mynen dieken kop te prenten. Ik zou willen dat hy my eens deed verstaan hoe het komt dat de liberale gazetten van Tongeren altijd tegen kerk en priester schreeuwen en daerby altijd spreken van hunnen diepen verbijd voor al wat een godsdienst raakt. Verloeden zaterdag las ik nog een preutschrift waer de pastoors in het alg-

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

meen en drie dekens van onzen ontrek in het byzonder, hevig door den hekel getrokken werden. Ik begrijp de fransche *colère* van eenen gazetkrabber die niet ledige jagtmael van de jagt op abonnementen terug komt; maar wat ik niet versta dat is dat die aerlige confrater het masker aenmeent van den *pistor bonus* om het kleed der priesters te bedelen.

Wel hoe, komaraed, gy komt den priester beschuldigen, en om uwe drogreden door den lezer doen aan te nemen, wilt gy doen gelooaven dat het een priester is die u dien flauwen prul medeleeft? Ware het nog dat armzalig *Tongersblad* of de dulle *Violette* die zulke ongeryndheid aan den dag legden, dat zou niet te verwunderen zyn. Maer voor peer *Limburger* die den klak-kak van de smik kent, dat is wat bout!

Ik word gewaer dat ik daer schoon van mynen teks afgeraekt ben. Ik was begonnen met een zalig nieuwjaer aan myne lezers te wenschen en ik ging byna eindigen met rusie te krygen met myne confraters. Dat ware jammer. Het jaer 1865 kondigt zich onder goede voortekens aan. Het beginnt en het eindigt met eenen zondag. Wie zou dan van dag niet vrolyk zyn! Vivaaaaat!!!

Ja lezers lief, van dorp en stad,
Het jaer is oin, proficiat!

Een oude Tongenaer.

De *Moniteur* van zaterdag kondigt de koninklijke bekraftiging van de wet op de studieburzen af.

Zoo dus, de koning heeft die wet onderteekend!

Het ontwerp tot bereoving der studieburzen is zonder gestemd te zyn geworden, wet geworden.

Wy zeggen — zonder gestemd te zyn geworden, en geen eerlyk man in België zal ons tegenspreken.

Het kwant er, inderdaad, in den Senaet op twee stemmen aan; die twee stemmen verklaarden zich stellig tegen de terugwerkende kracht des ontwerps; zy keurden die af, als strydig met hun geweten, maer stemden den voldgenden dag toch, om't ministerie plezier te doen....

En Zyne Majestiet Leopold I Koning der Belgen, bekraftigt dit!

Zedelyker wyze wordt de wet door de meerderheid der leden afgekeurd, verstoont de prins de Ligne, de vriend des konings en der zoogenaamde liberalen, schryft in hofflyke taal dat het ontwerp weinig meer dan eenen dievenwiet is.

Maer ze wordt toch bekraftigd, ziet ge?

Wy beleven aerlige dingen in België!

In 1857 werlt de wetgevende Kamer met kusseistenen uiteen gejaegd.

In 1863 hebben de algemeene kiezingen

het middlen der groep een oud man van hoge gestalte en majeboekleurig gelaet, die te vergels onder een onden mantel de lampen poogde te verbergen, waermede hy verder gekleed was. Zyn boord was met een lap bedekt, die voor tulband moest doorgaen, en hy had een lange pilgrimsstaff in de hand. Na een voor dat oogenblik zondiging ernstigen blik om zich heen geslagen te hebben, zei te hy:

— Wenscht gy te weten, ridders, wie dat jonge meisje is? Ik zal het u zeggen. Het is de beinnimelyke Iezus de Penafior, dochter van Don Juan de Penafior, een der gronden van Spanje der eerste klassen, veldheer in's konings legers en lanivoogd van Grenada. Hy is nog slechts een jier dood. Zy is de zuster van Don Lopez de Penafior, die twee jier geleden stierf — van Don Morigno, voor drie jier overleden, van Don Sebastian — maer wat betecken den sterfgevalen voor u? Behalve dat er is voor nog zo veel doden meer ruinte genoeg in de grafkelders onzer hoofdkerk.

Terwyl de man dus sprak, vertoonde zyn gelact eenen zoo woeste uitdrukking, dat zyne toehoorders sidderden, en een hunner zeide:

— Dan is het huis Penafior wel een ongelukkig geslacht.

De oude man herhaalte, als tot zich zelven sprekkende:

— Ik ken andere, die veel rampspoeliger zyn

Op dien oogenblik vertoonde zich aan het andere einde der placts een riddar met een trotsch, moedig en onverschrokken voorkomen,

plaets, die by middel van *intriques*, in zekere plaatsen en door zekere persoonen bewerkt, den wenschen en den wil der matie vervalschen.

Op Kerstavond 1864 wordt de wet bebrachigd, die, zedelyker wyze niet gestemd, en door den voorzitter van de hoogste wetgevende vergadering gebrandmerkt wordt als inbreuk makende op het regt van eigendom.

Belgie loopt stellig met reuzenachtien naer zyn ondergang.

(Uitnaam)

Senaet.

Hoe korter wy den 31 december nadieren hoe meer spoed maken de Senaets om een einde aan hunne beraadselsgangen te stellen. Het eenne wetsontwerp wordt gestemd na het ander, zonder om zoo te zeggen tot de kleinste discussie aenleiding te geven. De beraadseling zelt over het ontwerp dat een voorloping krediet van 8 miljoenen aan het departement van oorlog toestaet, is zonder hevige tegenkanting gestemd geworden. M. Osy, heeft nogthans enige goede opmerkingen gemaekt die verdienen van niet uit het oog verloren te worden.

De minister van oorlog vereischt dat er alle jaren een contingent van tien duizend soldaten in het leger ingelyfd worden. Doch wat gebeert er? Zoo lang als de werken der fortificatiën van Antwerpen gedurend hebben zyn er 6 à 7 duizend man aan die werken gebruikte geworden. Zoo het leger deze 7000 man reeds zoo lang heeft kunnen missen, zou men hen dan ook in het vervolg niet voort kunnen houden?

Die budget van oorlog, dat leger met zyne vertbetaelde en niets doende officieren, dat is de kanker van ons land. Het leger alleen kost een Belg meer als alle administratiën te zamen, zonder dat het aan de lastenbetalers de kleinste vergoeding voor hunne offeringen geve. En waertoe dient die overdreven militaire magt? Zal zy in staat zyn om het land tegen onze magtige geburen te verdedigen, in geväl wy aangerand werden? Het ware belachlyk te bewerken dat het belgisch leger sou kunnen weerstaen aan de overmagt der Fransen, de enige onzer geburen van dewelke wy eenen aenval te vrezen hebben.

Wy hopen wel dat er weltri in de overdreven militaire uitgaven groote hervormingen zullen gebragt worden.

Brandrampen.

Wy hebben reeds in ons vorig nummer den brand aengeheld die in den nacht van maandag tot dinsdag ene pachthoeve te Willebeek met al wat er zei in beeld in asch gelegd heeft. Deze ramp bewyst op tien hoe groot noodig. Het is dat alle buntengemeenten zich voorzien van het noodig materiel om de

gekleed in een donkerkleurigen mantel en een groten vilten hoed, met een zwartem vederbos overschaudwud.

Hetzy de sombere ghoed, die van onder de schaduw zyns hoeds uit de ogen van den ridder straide, verbiel afdwing; — hetzy hy aen zyne rang betontzag der menigte verschubbeld was; — dat is alleen zeker, dat regts en links de drom zich opende, om ruimte voor hem te maken, zonder dat hy door een dienaer werd vergezel, die hem voorgien en een doortrot voor hem hanen kon.

Zoodra de pelgrim hem besp urde, nadert hy hem, en eenige woorden werden op zachten toon tusschen hen gewisseld, waerop de ridder hem verliet, en syn weg naar de hoofdkerk vervolgde. Maer toen hy eenen groep officieren der Waelsche garden voorbij ging, vatten twee der jongste, die vertrouwele vrienden van zy schouen, hem by den arm en zeiden:

— Goeden avond kapitein! Gy zyt van daeg te laet gekomen, ou en het portaal der hoofdkerk de dame uwer keuze wywater aen te bieden.

De kapitein, want dit was de enuoyige rang van den ridder, scheen door deze ontmoeting zeer verstoord. Hy rukte zich los en riep toornig:

— Wat bekommer ik my daerom? By San Jago, las my gaen, ik heb haast!

— Een woord slechts, kapitein! sprak de jonge officier. Kunt gy my zeggen, hoe de pelgrim heet, die zoo even mit u sprak? Ik zie hem ginds klaerblelyk uwe schreden beleven.

— Ik weet het waerlyk niet, heeren; maar

brandrampen te bestrijden
eene inrigting van po-
geerde brandspuit, niet
dan zeer voorzichtig
strekkeid niet genoeg-
samen had ontzet-
telicke, de grauen in
tredden daer dezelve ha-
zyn.

De onkosten tot
brandmateriel zijn zo-
gemintens te beletten.
Na's belet overigens ee-
tens zich zument te ver-
kosten zich te voorzien
reel, hetwelk alzo vo-
gens zou dienen en een
anderde of eer vierde
epleggen.

Wy meenien een
eenen waren dienst te
dacht op dit belangryk
wenschen dat onze steen-

7asten en gewigten

De yking der maten
hebben in 1865, in de
krings van den provinciale
congres de opgaave van de
doding gebecht.

De ypliggheden moest
wijken laten brengen in
bewerkingen sengesteld
de gemeente besturen aeng-

De werktuigen zullen daer
van het grieckse alpha-

In de gemeenten de eerst
alwaer de tydkeerige yklie-
hellen zullen de maten
tydstip het ykingmerk va-
behouden; men zal er nog
maken van handelungen
letter bestempeld.

De yking valt plaats helder-
dagen:

St. Truiden den 6, 7, 8,
17, 20, 21 en 22 febrary
tot middag en 's namiddags.

Brussel, den 23 febrary
tot 4 ure 's namiddags.

Tongeren, den 20, 21, 22,
29, 30, 31, maart en 1 apri-
lure tot middag en 's namiddags.

Genk, den 24 en 25 apri-
lure tot 4 ure 's namiddags.

Ach, den 26 april, 's mo-
midag.

Eysden, den 27 april, 's
tot 5 ure 's namiddags.

Mechelen, den 28 en 29 a-

Brussel, den 1 en 2 mei.

Luik, den 3, 4 en 5 mei.

Since tot 5 ure 's namiddags
's middags endigen.

Münsterhausen, den 15 mei.

ure tot 5 ure 's namiddags.

overal vindt men dien man.

En hy was op het punt
markt, digt hy by de Weverstraete
de kerk kelt, over te steken
treden hoogen drempel van
het roode aengangt en die
een oud man verschenen, die
zich voorzien van het noodig materiel om de

nieuw te verscheinen, of vreug-
elen hock der markt op, en
van hedelaars, niemand wi-
kommen le, sloeg naer den tra-
man stand, en belette gedru-
blikken allen doorgang op de
muren weergaunden van hu-

— Lang leve mynheer G.
moes, als 'tu belijft, heer
leve het edele huis van Pena-

Geronimo zette met vry-
borst vooruit en maakte en
met de hand, hetwelk de kre-
schen der omringende menen
want in die hand zag men
ontgaen de zon gelijk, eenen n-
schitteren. Langzaem trad
gedrang vooruit en deelde reg-
ten rond. Doch eenen kleps ver-
slyk; zyne oogen bliktten wile-
spede den mond open en ble-
ven ontsteltens stil staen.

De pelgrim met het donker-